

สำนวนสุภาษิต กลุ่ม "ดูไว้เพื่อข้อสอบถาม"

นำเสนอเมื่อ : 28 ส.ค. 2552

นอกจากนี้ ขอแถมสำนวนที่คิดว่าควรจะได้รู้ไว้ เพื่อข้อสอบจะนำมาถาม ☺

ไม่หลักปักเลน ☺ โลเล, ไม่นั่นนอน (ใช้เปรียบกับผู้ใหญ่ที่เอาเป็นที่พึ่งไม่ได้)

ไม่ใกล้ฝั่ง ☺ แก่ใกล้จะตาย

ไม้ล้มเงาหาย / นกไรไม่โหด ☺ คนที่เคยมีวาสนาเมื่อตกต่ำลง ผู้ที่มาพึ่งบารมีก็หายหน้าไป

ลูบหน้าปะจมูก ☺ ทำอะไรเด็ดขาดจริงจังไปไม่ได้ เพราะเกรงจะไปกระทบ
กระเทือนพวกพ้อง

พรั่คัต (จัต) ☺ ปากไม่ออก นิ่ง ไม่ค่อยพูด ไม่ช่างพูด

ดอกพิกุลร่วง ☺ เรียกอาการที่นิ่งไม่พูด ว่ากลัวดอกพิกุลจะร่วง

มะพร้าวขึ้นดก ยางคขึ้นมี ☺ เห่อหรือขึ้นเด่นในสิ่งที่ตนไม่เคยมี ไม่เคยได้จนเกินพอดี

ถี่ลอดตาช้าง ห่างลอดตาเส้น ☺ ๑) ดูเหมือนรอบคอบถี่ถ้วน แต่ไม่

รอบคอบถี่ถ้วนจริง

๒) ประหยัดในสิ่งที่ไม่ควรประหยัด ไม่ประหยัด

ในสิ่งที่ควรประหยัด

งูกินหาง ☺ เกี่ยวโยงกันไปเป็นทอด ๆ

เงื่อง่าราคาแพง ☺ จะทำอะไรก็ไม่กล้าตัดสินใจทำลงไป ดีแต่ทำท่าหรือวางท่า
ว่าจะทำเท่านั้น (ง่า เป็นคำไทยโบราณ แปลว่า เบื่อ ใน
วรรณคดีมักใช้เป็นคำเดียว เช่น เลียงผาง่าเท้าโผน เป็นต้น)

ชั้ตาไม่กระพริบ ☺ ตื้อมาก, สู้สายตาไม่ยอมแพ้

ตักน้ำรดหัวตอ ☺ แนะนำพร่ำสอนเท่าไรก็ไม่ได้ผล เช่น น้ำรดหัวสาก สอน
เด็กปากมาก เลี้ยงลูกใจแข็ง (ไม่ใช่เกี่ยวแก่สติปัญญาของเด็ก)

เตี้ยอุ้มค่อม ☺ คนที่มีฐานะต่ำต้อยหรือยากจน แต่รับภาระเลี้ยงดูคนที่ม
ีฐานะเช่นตนอีก

ปลุกเรือนคร่อมตอ Ø กระทำสิ่งซึ่งลวงล้ำ ก้าวกายหรือทับสิทธิของผู้อื่น จะโดยรู้

เท่าถึงการณ์หรือไม่ก็ตาม

ต้นร้ายปลายดี Ø ตอนแรกประพุดิตัวไม่ดี แต่ภายหลังกลับสำนึกตัวได้แล้ว
ประพุดิตีตลอดไป, ตอนต้นไม่ดีไปตีเอาตอนหลัง

ทำดีทีเหลว Ø มีท่าทางดี แต่ทำอะไรไม่ได้เรื่อง

ปลาต้ำน้ำตัวโต Ø สิ่งที่เสียหรือสูญหายไป มักดูมีค่ามากเกินความเป็นจริง

พบไม้้งาม เมื่อยามขวานบิน Ø พบหญิงสาวที่ตองใจเมื่อแก่

เอาปูนหมายหัว Ø ๑) ผูกอาฆาตไว้

๒) คาคโทษไว้

๓) เชื่อแน่ว่าจะเป็นไปตามที่คาคหมายไว้

๔) ประมาทหน้าว่าไม่มีทางจะเอาดีได้

ขว้างงูไม่พ้นคอ Ø ทำอะไรแล้วผลร้ายกลับมาสู่ตัวเอง

ถ่มน้ำลายรดฟ้า Ø ประทุษร้ายต่อสิ่งที่สูงกว่าตน ตัวเองย่อมได้รับผลร้าย

ตักบาตรอย่าถามพระ Ø จะให้อะไรแก่ผู้ที่เต็มใจรับอยู่แล้ว ไม่ควรถาม

ปล้ำผีลูกปลุกผีนิ่ง Ø พยายามทำให้มีเรื่องมีราวขึ้นมา

ไม้้งามกระรอกเจาะ Ø หญิงสวยมักไม่บริสุทธิ์

เถรตรง Ø ชื่อหรือตรงจนเกินไป, ไม่มีไหวพริบ, ไม่รู้จักผ่อนผันสั้น

ยาว, ไม่รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา

เถรส่องบาตร Ø คนที่ทำอะไรตามเขา ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้เรื่องรูราว